

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 12 JANUARI 2007

S.R. 29

De Rechtbank van Eerste Aanleg, zitting houdende te Veurne, Provincie West-Vlaanderen, elfde kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis verleend :

bulletin

IN ZAKE VAN HET OPENBAAR MINISTERIE, waaraan zich gevoegd hebben:

vertegenwoordigd door haar College van Burgemeester en Schepenen, gevestigd te

met burelen gevestigd te

burgerlijke partijen, hebbende als raadslieden Mrs en  
advocaten te

T E G E N :

zonder be-

roep, geboren  
wonende te

beklaagde, in persoon verschijnende, hebbende als raadsman  
Mr advocaat te

Notitienr.

Beklaagd van:

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 §1-1° (en §3), 146 lid 1-1°, 146 lid 3-4, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 §1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen in stand te hebben gehouden welke zonder vooraf-

gaande stedenbouwkundige vergunning werden uitgevoerd nl.  
door op het terrein, gelegen te

ten kadaster gekend onder

in eigendom toebehorende aan het Vlaams gewest,  
het instandhouden van een overdekt terras vervaardigd uit hout en  
glas en verankerd in het voetpad en een frituur vervaardigd uit  
metaal en verankerd in het voetpad op de parking van

de illegale constructies gelegen zijnde volgens het Ge-  
westplan in een parkgebied zijnde een ruimtelijk  
kwetsbaar gebied in de zin van artikel 146 lid 3 en 4 van boven-  
vermeld stedenbouwdecreet (ingevoerd ingevolge artikel 7 decreet  
4 juni 2003 - B.S. 22.08.2003).

te ononderbroken in de periode gaande van  
01.05.2000 tot 09.08.2005.

- - -  
- -

Gezien de stukken van de rechtspleging.

Gehoord Mr in zijn middelen en besluiten namens de bur-  
gerlijke partijen.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn eis.

Gehoord de beklaagde in haar verdedigingsmiddelen, voorgedragen  
door Mr loco Mr

#### Voorafgaandelijk

Beklaagde, uitbaatster van een frituur nabij het gebouw van het  
aan wordt ten  
laste gelegd het gebouw waarin zij haar frieten bakt en verkoopt  
en een overdekt terras, enkele meters van het eerste gebouw ge-  
legen, in stand te houden zonder dat zij over een voorafgaande  
stedenbouwkundige vergunning beschikt. Deze instandhouding zou  
reeds sedert 01.05.2000 gaande zijn. De geïncrimineerde periode  
vermeld in de dagvaarding loopt tot 09.08.2005.

#### Nopens de strafvordering.

Omtrent de bestemming van het gebied waarin het misdrijf plaats-  
greep

Volgens het openbaar ministerie zijn beide wederrechtelijk opge-  
trokken gebouwen (frituur en overdekt terras) gelegen in een park-

gebied, zijnde een ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van art. 146 lid 3 en 4 DORO dd. 18.05.1999.

Uit het summiere straf dossier blijkt dat het openbaar ministerie op 20.09.2004 via de politie westkust een schrijven ontving van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur waarin die laatste stelde dat een nieuwe opmeting aangaf dat het misdrijf zich deels in woongebied deels in reservatiegebied situeert. Meer uitleg - eventueel met stukken - omtrent de nieuwe opmeting werd niet verstrekt.

Het openbaar ministerie verrichtte tijdens de loop van het proces een aanvullend onderzoek en bevroeg op 17.02.2005 de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur. Volgende vaststellingen van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zijn van belang voor de beoordeling in deze zaak.

1. Na het nemen van luchtfoto's, het laten verrichten van opmetingen en het opmaken van opmetingsplannen blijkt dat de beide constructies gelegen waren in reservatiegebied, volgens het gewestplan  
goedgekeurd bij K.B. dd. 06.12.1976.

Reservatiegebied betreft een overdrukgebied. Dit betekent - volgens de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur - dat de hoofdbestemming van het gebied gelet op de kleur die dat gebied in het gewestplan heeft parkgebied is maar dat er moet rekening gehouden worden met eventuele andere werken die 'gereserveerd' worden voor dat gebied.

Het K.B. betreffende de inrichting en de toepassing van ontwerp-gewestplannen en gewestplannen dd. 28.12.1972 bepaalt in zijn art. 18 dat reservatie- en erfdienstbaarheidsgebieden die gebieden zijn waar perken kunnen worden opgesteld aan de handelingen en werken, ten einde de nodige ruimten te reserveren voor de uitvoering van werken van openbaar nut of om deze werken te beschermen of in stand te houden.

2. Bij Ministerieel Besluit dd. 19.09.2005 werd - in het kader van een vernieuwde ruimtelijke ordening via ruimtelijke structuurplannen en ruimtelijke uitvoeringsplannen - het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan  
goedgekeurd. Dat betekent dat dat plan vanaf de inwerkingtreding van het RUP het gewestplan vervangt, ten minste voor de zone omschreven in het provinciaal RUP.

Uit vergelijking van de luchtfoto's, de opmetingsplannen én het provinciaal RUP blijkt dat de beide constructies zich sedert de inwerkingtreding van het RUP bevinden in een centrumgebied voor dagrecreatie.

Omtrent de eventuele heromschrijving van het misdrijf.

1. Zoals supra reeds gesteld heerst er geen onduidelijkheid omtrent de exacte bestemming van het gebied waarin de frituur en het overdekt terras gelegen waren en zijn. De bewering dat omtrent de plaats van bestemming van de ligging van de beide constructies grote onzekerheid heerst, zoals beklagde stelt, komt dan ook niet met de realiteit overeen.

Beklaagde houdt tevens voor dat het reservatiegebied indertijd de eigenlijke bestemming vormde ipv het parkgebied. De bewering van beklagde komt hierop neer dat door de realisatie van een aantal werken in het parkgebied het reservatiegebied de onderdruk wordt ipv het parkgebied, zodat het misdrijf zich niet afspeelde in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, zoals vermeld in de dagvaarding.

Nochtans blijkt uit de stukken van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur dat het gebied in kwestie tot de inwerkingtreding van voormeld ministerieel besluit betreffende het provinciaal RUP, niet alleen een reservatiegebied was voor werken betreffende de havengeul en het beheer van waterwegen maar tevens - en in hoofddorde - een parkgebied, zijnde een gebied dat in artikel 14 van het KB dd. 28.12.1972 omschreven werd als zijnde 'te bewaren in hun staat of bestemd om zodanig te worden ingericht dat ze, in de al dan niet verstedelijkte gebieden, hun sociale functie kunnen vervullen'. Het uitvoeren door de overheid van een aantal gereserveerde werken - waaromtrent zij vrijelijk kan beslissen - in een parkgebied brengt niet met zich mee dat dat gebied daardoor zijn hoofdbestemming van 'park' verliest.

2. Beklaagde wordt vervolgd voor het plegen van de feiten in een periode lopende van 01.05.2000 tot 09.08.2005, ogenblik van dagvaarding. In die geïncrimineerde periode was het gebied alwaar de constructies stonden nog bestemd als parkgebied, zijnde ruimtelijk kwetsbaar gebied.

De omschrijving die het openbaar ministerie aan de feiten gaf, is dan ook juist. De feiten dienen niet heromschreven te worden.

Omtrent het misdrijf.

1. In de geïncrimineerde periode zoals omschreven in de dagvaarding, was het instandhouden van de frituur en het overdekt terras strafbaar. Dat nadien, door de wijziging van de bestemming in het provinciaal RUP, dergelijke handelingen niet meer strafbaar zijn daar het gebied op heden niet meer ruimtelijk kwetsbaar kan genoemd worden betekent niet dat de handelingen die gesteld werden in de periode voordien, zijnde een periode waarin het stellen van dergelijke handelingen strafbaar waren omdat zij werden gepleegd

in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, niet meer strafbaar kunnen gesteld worden. De wijziging van de bestemming van een gebied brengt immers niet met zich mee dat de strafbaarstelling en/of de strafmaat veranderd zijn zodat enige retro-actieve toepassing van mildere strafbaarstelling en/of strafmaat in onderhavige zaak niet aan de orde is.

2. Beklaagde meent de onoverwinnelijke dwaling te kunnen inroepen. Zij beroept zich op deze schulditsluitingsgrond omdat er een grote onduidelijkheid zou bestaan geschapen door het standpunt van diverse diensten omtrent de ruimtelijke ordening langs én omdat zij sinds 1997 een exploitatievergunning had bekomen voor het uitbaten van haar frituur.

De Rechtbank wijst erop dat beklagde, indien zij zich wil beroepen op de onoverwinnelijke dwaling, dient aan te tonen dat zij in de werkelijke onmogelijkheid was om te weten dat zij de frituur en het overdekt terras instandhield zonder vergunning (dwaling omtrent de feiten) en/of in de werkelijke onmogelijkheid was om te weten dat de instandhouding van dergelijke constructies zonder vergunning in ruimtelijk kwetsbaar gebied strafbaar en wederrechtelijk is (dwaling in rechte).

In haar verhoor dd. 24.04.2000 verklaarde ze dat zij niet wist dat er voor het plaatsen van de constructies een bouwvergunning nodig was en dat zij evenmin wist dat de bouwverbod 'overging' op de nieuwe uitbater. Uit dat verhoor leidt de Rechtbank af dat beklagde wel degelijk had nagedacht over haar situatie en zich er terdege van bewust was dat zij de constructies uitbaatte zonder dat zij over een bouwvergunning beschikte. Zij was overigens in de mogelijkheid om daaromtrent de nodige inlichtingen te nemen bij de bevoegde overheden en een verzoek in te dienen tot regularisatie, zoals zij zelf aankondigde in voormeld verhoor.

3. De beklagde ten laste gelegde feiten zijn dan ook bewezen. Beklaagde hield in de periode zoals omschreven in de dagvaarding haar frituur en het overdekt terras, beiden gebouwd zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, in stand, dit in ruimtelijk kwetsbaar gebied.

Zij beschikt over een blanco-strafregister, een veroordeling door de Politierechtbank niet te na gesproken. Beklaagde dient in te zien dat zij zich diende te conformeren aan de regels inzake ruimtelijke ordening die golden op de plaats van de feiten, regels opgesteld door democratisch verkozen organen. Een geldboete zoals hierna bepaald zal haar dat hopelijk laten inzien.

#### Nopens de herstellvordering.

1. Op 26.04.2001 werd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een herstellvordering ingeleid. Op 29.06.2006 schreef de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een brief aan het openbaar ministerie waarin hij stelde dat het betreffende bouwbedrijf zich sedert de goedkeuring van het provinciaal RUP situeert in een niet-ruimtelijk kwetsbaar gebied.

In eerste besluiten, neergelegd ter griffie dd. 20.10.2006, stelt vertegenwoordigd door haar College van Burgemeester en Schepenen evenwel een herstellvordering in. Zij vordert beklagde te bevelen binnen de acht dagen vanaf de betekening van het vonnis de volledige frituur te verwijderen en haar te veroordelen tot een dwangsom van 15.000 euro per dag dat de frituur niet verwijderd is.

Nadat beklagde de onontvankelijkheid van de herstellvordering van had ingeroepen, gelet op art. 149, par. 2 DORO, daar de herstellvordering werd ingesteld door en niet door haar College van Burgemeester en Schepenen of een aangestelde daarvan, stelde het College van Burgemeester en Schepenen van in tweede besluiten, tevens neergelegd ter zitting dd. 20.10.2006, een herstellvordering in met éénzelfde voorwerp als die van

2. Samen met beklagde stelt de Rechtbank vast dat de herstellvordering door geformuleerd in eerste besluiten onontvankelijk is daar de vordering ingesteld werd door en niet door haar College van Burgemeester en Schepenen.

Evenwel zijn de vorderingen ingesteld door het College van Burgemeester en Schepenen en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur wel ontvankelijk gelet op de ontvankelijk en gegrond verklaarde strafvordering. Beide herstellvorderingen vallen evenwel zonder voorwerp daar op heden, door de wijziging van de bestemming via het provinciaal RUP, de bouwbedrijven zich niet meer situeren in ruimtelijk kwetsbaar gebied.

#### Nopens de burgerlijke vordering.

In eerste besluiten, neergelegd ter griffie dd. 20.10.2006, stelt de Stad Nieuwpoort, vertegenwoordigd door haar College van Burgemeester en Schepenen, een vordering in tot betaling van één euro provisionele schadevergoeding.

In tweede besluiten, neergelegd ter griffie dd. 20.10.2006 vordert het College van Burgemeester en Schepenen zelf tevens een provisionele schadevergoeding van één euro.

Beklaagde merkt op dat er geen schadevergoeding kan gevorderd worden omdat op heden blijkt dat de constructies wel verenigbaar zijn met de huidige bestemming van het gebied. Terecht werpen de burgerlijke partijen op dat dit niet betekent dat er in het verleden door hen geen schade kan geleden zijn. Wat het bestaan van de schade betreft, houden zij voor dat de ruimtelijke ordening jarenlang verstoord werd door de frituur en het terras.

De Rechtbank kent beide burgerlijke partijen een provisionele schadevergoeding van één euro toe daar zij het bestaan van de schade bewezen acht. De aanwezigheid van een frituur annex overdekt terras in een parkgebied, palend aan een natuurgebied en palend aan de havengeul verstoorte gedurende de geïncrimineerde periode de toen geldende ruimtelijke ordening.

Gezien artikelen : 40, 44, 45, 100 van het Strafwetboek;  
art. 1382 Burgerlijk Wetboek,  
artikelen 1, 2, 99 §1-1° (en §3), 146 lid 1-1°, 146 lid 3-4, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 §1-1°  
artikel 146 lid 3 en 4 van bovenvermeld stedenbouwdecreet (ingevoerd ingevolge artikel 7 decreet 4 juni 2003 - B.S. 22.08.2003).  
art. 28 en 29 w. 1.8.1985;  
art. 1 Wet van 5 maart 1952, zoals gewijzigd en aangevuld tot op heden,  
art. 2, 11, 12, 14, 30, 31, 34, 35, 37, 40 en 41 van de wet van 15 juni 1935,  
art. 162, 182, 189, 190, 194 van het Wetboek van Strafvordering door de heer Voorzitter aangeduid;

Om deze redenen, **DE RECHTBANK**, rechtdoende op tegenspraak,

Veroordeelt de beklaagde \_\_\_\_\_ wegens de verdenking  
haar ten laste gelegd tot:

een geldboete van VIJFHONDERD gedeeld door 40,3399  
verhoogd met 1.990 opdecimen en aldus gebracht op  
TWEEDUIZEND VIERHONDERD ACHTENZEVENTIG EURO en  
VIERENNEGENTIG CENT of een vervangende gevangenis-  
straf van DRIE MAANDEN.

en tot de kosten, berekend en vastgesteld samen op drieënzeventig euro en één cent, meer een vergoeding van vijftwintig euro.

En gezien de hogervermelde veroordeling.

Zegt voor recht dat de veroordeelde is verplicht tot het betalen van een bedrag van één keer vijftwintig euro bij wijze van financiering van het Fonds ingesteld bij artikel 28 van de wet van 1 augustus 1985 zoals gewijzigd en aangevuld tot op heden, bedrag vermeerderd met vijfenveertig deciem, zij een bedrag van één keer vijfenvijftig euro.

Verklaart de herstellvordering van

onontvanke-  
lijk.

Ontvangt de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur doch stelt vast dat ze zonder voorwerp valt.

Ontvangt de herstellvordering van het College van Burgemeester en Schepenen van doch stelt vast dat ze zonder voorwerp valt.

Ontvangt de burgerlijke vorderingen van en van haar College van Burgemeester en Schepenen en verklaart beiden gegrond in hiernavolgende mate.

Veroordeelt beklaagde tot betalen van een provisionele schadevergoeding aan van één euro.

Veroordeelt beklaagde tot betalen van een provisionele schadevergoeding aan het College van Burgemeester en Schepenen van van één euro.

Wijst het meergevorderde af als ongegrond.

Aldus gewezen en uitgesproken in het Justitiepaleis te Veurne op twaalf januari tweeduizend en zeven alwaar aanwezig waren :

Alleenzetelend rechter, Voorzitter van deze kamer,  
, Substituut-Procureur des Konings en Grif-  
fier.